

LBRIS

We know
books

TRADUCERI LA CARTEA ROMÂNEASCĂ

Fruntea lui Hamlet

Traducere și note de Varga László

**TOMPA
GÁBOR**

Cuprins

Ante diem	7
Discurs solemn	9
Note din observații	11
Notă de cabină la Divina Comedie	12
Corespondențe	14
Notă de subsol pe oglinda retrovizoare	15
Criză	17
<i>Vers in vitro</i>	19
Aș fi unde nu-s	21
Vedere din Voivodina	22
Din stal	23
Fragment de jurnal	24
<i>Vers in vitro</i>	26
Suicid	27
Poveste la masă	28
Maialis	30
Impromptu	31
Concert la înălțime	33
Schijele bombei Petőfi	34
Bocetul lui Géza în neomaghiară	36
Noapte în capitală	40
Stație comună	43
Operă	44
Instantaneu	45
Urșii lui Ceaușescu	46
Marea perspectivă	47

Finişul infinit	48
Fruntea lui Hamlet	49
Sâmbătă postumă	51
Inimă strânsă-n pumn	53
Luminație	54
Vis	55
Șansă ratată	57
Subconștientul lui Hamlet	58
Vedere de jos	59
Ultima vizită	60
<i>Triptic pentru Tekla</i>	61
Așteptare	63
Sâmbătă postumă	64
Duminică dimineața	65
Sonată de grădină	67
Căderea în păcat	68
Salon de spital	69
Idee eronată	70
Așteptare	71
Proximitate depărtată	72
Merinde	73
Canzonetă clujeană	74

Discurs solemn

Fraților care vă înjurați!
Fii ai aceleiași națiuni!
Voi toți sunteți poporul, Națiunea,
voi sunteți concepuți de mame de sex feminin
– și nu de turul modificat genetic sau
de pavian! – într-o clipă de dragoste,
cu un bărbat păcătos, prin vrajă – tată și
nu
cu o bufniță dotată cu organ masculin
prin chirurgie genetică prin vaiete
deplângându-și înțelepciunea,
n-aveți decât să vă huliți cu curaj
mai departe, căci dracul oricum înghite
și ia totul,
fură,
apucă,
adună în infern,
depune și plătește
polița, își achită datoria și decide
apartenența fiecăruia, se uită strâmb și
îi place să vadă cum vă scurge sângele
în acest joc stupid, talmeș-
balmeș, îngreunând spinarea celuiilalt, ca
Satana, cu munți de cadavre în spate,
toți făcându-și vânt la față – iată, nu-i place
acest miros nici celui care propune acest joc

necurat, găsiind prea mare pleava aceasta
 de opt miliarde, din ea cincisprezece milioane –,
 o națiune călită în Hadesul istoriei, dar care
 n-a învățat nicicând din înfrângerii, își roade
 ca viermele propria-i carne, ducând
 cu zel blestemul la împlinire, căci
 sunt contra firii acum orice partid și grup de interese,
 unde la ordin se măsoară decese zilnic
 de ordinul zecilor de mii,
 mascați diformi fug în plină zi
 la carnavalul gazării, în timp ce
 cu povești false spală sânge și creiere
 cronicari vânduți pe câțiva lei, peste
 mormânt nu mai e ctitorie bărbătească,
 doar câini sângeroși, dezlănțuiți,
 mercenari ieșiți la pradă, să schimbe
 opera Domnului în glume corcite,
 cum fac în cabaretele ieftine,
 sub ochii închiși ai puterii – paiate
 perverse! Și voi, absolvenți eminenti ai
 înșelăciunii, rechini ai știrilor mirosind a hoit
 ce roadeți mamela lui Tiresias,
 sfâșiați mai departe fundul Europei,
 oricum nu vă spune nimeni
amin,
 și nu mai rămâne decât,
 din Cartea Cărților moștenit și nestrigat,
 un blestem
 tacit:

Note din observații

Cum se îmbulzesc condeierii!
 Cum se face lobbyul cucernic!
 Limba mișcată la stânga și la dreapta
 face să lucească funduri cu suta,
 și dansul de păun împins la extaz
 încântă babele literare;
 după culisele premiilor,
 unde un urs pedofil mormăia cu zor,
 drept salvare a țării, cuvios,
 pușculița bunătății sună vesel,
 gurile ca de capră distribuie favoruri
 ș-aduc jetoane de popularitate,
 mari lideri de opinii prezic cu cărți
 false un viitor măreț de Rasputin,
 și tauri-patrioți în cluburi Paternoster
 frământă sâni divelor sterile,
 mulgând lapte/fonduri din mai multe surse
 fiindcă îi pasc plictisul veșniciei,
 indiferența gri și liniștea,
 pică din Edenul lor prezent, unde
 ca musca pe dulceața fierbinte
 sorbeau lichidul vâscos din eul lor.

Vine judecata de apoi
și încă una,
drumu-i marcat de fumigene,
să nu pierzi calea,

să nu devii prea încrezut,
nu greși pasul,
căci nu e învierea,
numai aisbergul,

te ții de vârful lui,
și tot se va nărui,
îți învârți capul amețit,
precum un zombi,

infern și purgatoriu
ți se topesc în suflet,
miezul drumului uman l-ai făcut,
ș-acum unde ești?

Mai departe de Eden,
de casă și mai departe,
în teatrele stranii
bântuie muzici fatale,

în săli de spectacol goale
diavolul te paște,
pentru un public mascat,
să tot crăpi ți se cere,

iar când pe scândurile reci
în veci trupul tău zace,
galeriei doreai să-i plăci,
nu-i scuză de scăpare!